

18. ROČNÍK LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

„PÍŠI, TEDY JSEM“

Vyhlášené pro mladé, začínající autory
městem Rájec-Jestřebí ve spolupráci s Gymnáziem Rájec-Jestřebí, o.p.s.
a ZŠ a MŠ Rájec-Jestřebí

Jméno a příjmení: **BARBORA KOPKOVÁ**

Věk: 14

E-mail: kopkovabarborka@seznam.cz

Tel: 734 572 376

Škola: **ZŠ a MŠ BLANSKO, SALMOVA 17**

ROČNÍK: 8., třída 8. B

UČITEL: Mgr. VLASTA PLCHOVÁ, vplochova@zssalmova.cz, tel. 721 470 378

POEZIE s názvem VYSNĚNÉ POVOLÁNÍ

3 STRANY

Barbora Kopková

Vysněné povolání

Jsem žákyní 8. třídy, za chvíli mám 15 let,
díky tomu všemu musím začít vážně přemýšlet,
kam v životě chci se „vrtnout“, kterým směrem chci se dát,
jaký obor by mě bavil, ve kterém chci pracovat.

Mohla bych být youtuberkou,
diváčkou základnu mít velkou,
každý svůj pohyb bych musela točit,
z mrakodrapu pro sledovanost skočit,
nahrávat různé své radosti i pády,
aby mě followeři měli rádi,
jídlo si natáčet a povídat o tom hodinu,
zapojit na kameru celou svou rodinu.
hodnotit lidi, propagovat věci,
mít kolem toho fakt „cool“ kecy,
být občas hodná, často zlá,
myslím, že tohle nebude vysněná práce má.

Co být třeba kriminalistou?
Výsostnou pozici u sboru mít jistou,
být součástí „dost husté policejní party“,
kouřit jen doutníky, maximálně Sparty,
nosit černé brýle a stejné barvy šaty,
všem lumpům nemilosrdně šlapat na paty,
a všechno vyšetřit rychle a bezchybně,

podobně jako Colombo na Primě.
Však s první mrtvolou – ať muž či žena,
bych vzala nohy na ramena,
a řvouc: „Parťáku, sorry, ta mrtvola mě ničí,
nedotknu se jí ani dvoumetrovou tyčí!!!!“
A tak nic jiného mi zase nezbude,
tohle moje vysněná profese asi zase nebude.

Mám náhle vizi převelkou,
Co být takhle modelkou?
Dobývat tak světová mola,
vyhrávat prestižní „ELITE MODEL LOOK“ kola,
předvádět módu „Haute Couture“ (ód kytýr),
na „MISS WORLD“ přát všem světový mír.
Mužská část světa by na mě pěla ódy,
zvolena bych byla ikonou módy.
Jenže svět slávy a lesku,
bývá i světem krutosti a stesku,
je plný lidí nevalné jakosti
a ženy v něm pozbývají dobré pověsti.
Ach, už jsem z toho celá znavená,
co nakonec bude moje práce vysněná?

Náhle se mi vybavuje vzpomínka,
jak babička a maminka, když jsem byla malinká,
ukazovaly mi umění a ručních prací krásu,
a v tom teď já nacházím svou spásu.

Šití, pletení a malování, jen tak, nebo dle předlohy:

„Na to všechno máš, Barunko, vlohy,“

říkávala mi babička,

sama byla architektka a malířka.

Dnes ráda kreslím, vyrábím z látek a papíru,

dokážu namalovat cokoli i ušít šaty na míru.

A tak to vypadá, že moje profese,

nakonec v duchu umění se ponese.

Návrhářka oděvů či architekt domů, chtěla bych být,

nová a moderní díla vytvořit.

A tak doufám, že třeba jednou,

návrhy mých staveb odborníky ze židlí zvednou,

nebo můj nový módní směr,

bude ve světě oceněn.

Je přede mnou ještě hodně práce,

ale já věřím svým snům a říkám si, že přece,

člověk by měl chtít dosáhnout nejvyšší mety,

a dokonalostí ve svém oboru třeba i propojit neslučitelné světy.

